Col·legi oficial de veterinaris de les Illes Balears

Revista del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears

DESEMBRE 31

VETERINÀRIA



Radiografia de la professió:
Els veterinaris, la salut pública i els aliments

En marxa el Reial Decret sobre prevenció de parasitosi per anisakis

Què hi pensau sobre... l'abandonament d'animals?

El Col·legi celebra el seu tradicional còctel de Nadal

Avepa # col·lectiu de jubilats # VSF # cas clínic # assessoria jurídica # els nostres centres

A.M.A. La Mutua de los Profesionales Sanitarios

C O N V O C A

XII PREMIOS CIENTÍFICOS

TEMA **ALIMENTACIÓN Y SALUD**

PREMIOS **PREMIO DE 36.000 EUROS Y DIPLOMA**
ACCESIT DE 6.000 EUROS Y DIPLOMA

PLAZO DE ENTREGA **30 DE JUNIO DE 2007**

INFORMACIÓN **EN TODAS LAS DELEGACIONES Y PROVINCIAS DE A.M.A.**



A.M.A. agrupación mutual aseguradora
LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS

Sta. Mª Magdalena,15 - 28016 Madrid / Tel.: 91 343 47 00 - 902 30 30 10 / Fax: 91 350 56 65

www.amaseguros.com

editorial

sumari

AVEPA: Cursos 4

Seguretat alimentària:
Reial Decret contra infeccions per anisakis 6

Veterinaris Sense Fronteres 7

Portada:
Radiografia actual de la professió:
Aliments i Salut Pública 8

Perfil col·legial: Xisco Mir 11

Actualitat: Còctel de Nadal • Curs a Eivissa 12

Actualitat: Controls per detectar Salmonel·la 13

Col·legi • Postgrau • Cas clínic 14

Actualitat:
Xerrada d'acupuntura • Curs de reproducció ovina 15

Què en penseu sobre?
Abandonament d'animals 16

Article:
Conclusions de l'estudi comparatiu entre l'ovulació natural i la induïda a l'ovella 17

Els nostres centres veterinaris:
Blanquerna Centre Clínic Veterinari 18

Col·lectiu de Veterinaris Jubilats 20

Pintura al COVIB • Assessoria Jurídica 21

Resolució del cas clínic 22



La Veterinaria y la Salud Pública

Veterinaria y Salud Pública son conceptos que en ocasiones han parecido estar separados aunque la realidad es que las actividades y objetivos que conllevan están necesariamente ligados.

No puede entenderse la Veterinaria sin una perspectiva de Salud Pública, y ésta no puede realizarse sin la intervención de la Veterinaria.

Ya la Ley General de Sanidad, que fue aprobada en 1986, establece como actividad básica del sistema sanitario la que puede incidir sobre el ámbito propio de la Veterinaria de Salud Pública en relación con el control de la higiene, la tecnología y la investigación alimentaria, así como la prevención y lucha contra las zoonosis y las técnicas necesarias para la evitación de los riesgos en el hombre debidos a la vida animal o a sus entornos.

En este sentido tenemos directamente ejerciendo labores de Salud Pública a todos aquellos profesionales que tanto en el ámbito de la Administración como en el sector privado ejercen sus actividades enfocadas a proteger la salud de la población frente a los riesgos asociados a los alimentos, a factores medioambientales y a las zoonosis.

La nueva legislación alimentaria, aplicable a toda la Unión Europea, y que afecta a gran parte de nuestro colectivo, ya se marca como objetivo principal asegurar un nivel elevado de protección de la salud de las personas en relación con los alimentos, haciendo especial hincapié a cuestiones de sanidad y bienestar animal, abarcando por tanto una parte muy importante de nuestra actividad.

Por ello, es justo que se reconozca el papel de la profesión veterinaria en el ámbito de la Salud Pública y necesario dar a conocer las actuaciones que en este campo se vienen realizando.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Mireia Mayol. **Direcció periodística:** Dirkom. **Consell editorial:** Jesús Martínez, Tolo Palou, Lluís Riera, Francisco Solá. **Fotografia:** Jaime Reina. **Publicitat:** COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Disseny i maquetació:** dDC. **Impressió:** amadip.esment. **Dipòsit legal:** LE-920-1998

El Comité de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles.
Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets.
Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Gairebé 2.000 professionals assistiren al 41 Congrés Nacional d'AVEPA, a Madrid

Ponències, simposis, exposicions o premis, entre d'altres, formaren part de l'oferta del Congrés, el passat mes d'octubre

AVEPA va celebrar a Madrid el seu 41 Congrés Nacional els dies 27, 28 i 29 d'octubre, al Centro de Congresos Príncipe Felipe-Hotel Auditórium de Madrid, amb l'assistència de 1.987 congressistes i la presència de 52 empreses a l'exposició comercial. El contingut científic del Congrés es va centrar en diverses especialitats de la clínica d'animals de companyia, i va comptar amb la participació de 60 ponents nacionals i internacionals, que varen oferir més de 135 de hores de conferències als assistents. Entre els ponents estrangers més destacats, el congrés va comptar amb la presència de John Bonagura, Steve Haskins, Rick LeCouteur, William Miller, Tomás Guerrero, Frederic Gaschen i Lorrie Gaschen, entre d'altres.





Cal destacar també la celebració de vuit tallers pràctics, amb la participació de més de 100 assistents, sobre: simulació anestèsica, interpretació citològica bàsica i avançada, interpretació radiogràfica de la cavitat toràcica, anivellació de la maceta tibial, interpretació radiològica dels patrons pulmonars, osteotomia pelviana; en els que els congressistes interessats adquiriren coneixements pràctics avançats en aquestes especialitats.

En aquesta edició del congrés es varen realitzar tres simposis d'empresa: Hill's va organitzar el simposi sobre 'Equips humans eficaços, eficients i motivats: programes aplicables en un centre veterinari espanyol', presentat per Pere Mercader com a ponent convidat. El simposi de Pfizer Salud Animal era referent a la presentació de Convenia i va comptar amb la participació de Jill Maddison, Michael Stegemann, César Yotti i Carlos Melián. Finalment, en el simposi de Bayer sobre Prevenció i Control, varen participar com a ponents Xavier Roura, Oscar Cortadillas, Carlos Pérez-Santos, Ralf Ebert, Guadalupe Miró i Oscar de la Nieta.

Com ja és habitual, també es varen celebrar les Jornades d'Ajudants Tècnics Veterinaris, amb l'assistència de 142 persones. També es va oferir un taller pràctic específic per les auxiliars sobre les tècniques bàsiques de laboratori veterinari.

Inauguració

Durant l'acte inaugural es varen lliurar els Premis AVEPA Miguel Luera, i de Fotografia Científica. A més, el grup Marlango va fer gaudir amb les seves cançons als veterinaris que assistiren a l'acte inaugural.

L'organització del Congrés volgué, com ja és habitual, dotar el congrés d'una àmplia exposició comercial que any rere any va ampliant la seva superfície. Actualment és un referent important

(ve de la pàgina anterior)



dins del sector, i la seva logística implica a més de 800 persones.

Durant el congrés va tenir lloc la Jornada organitzada per la Fundació AVEPA sobre Maltractament Animal com a Predictor de Violència Domèstica. L'objectiu principal d'aquesta jornada era cridar l'atenció als veterinaris sobre un tema descuidat en la política i en la pràctica professional, resumir el coneixement actual d'aquestes interrelacions i compartir aquesta informació, a més d'explicar el comportament dels professionals enfront dels casos de violència domèstica i maltractament animal. També es va parlar de la importància d'afegir preguntes sobre animals en els protocols d'atenció a víctimes de violència domèstica, per part de metges, psicòlegs i treballadors socials.

Una vegada més, el balanç del Congrés Nacional ha estat altament positiu, gràcies a tots els assistents, empreses, ponents i col·laboradors, que fan possible any rere any aquest esdeveniment. Al mateix temps, volem convidar-vos a tots a participar en el 42 Congrés Nacional d'AVEPA-Southern European Veterinary Conference (SEVC) que se celebrarà al CCIB (Centre de Convencions Internacional de Barcelona), del 19 al 21 d'octubre de 2007.





XERRADA MAGISTRAL DE PEP AGUILÓ

El dimecres 13 de desembre, el Dr. Pep Aguiló ens va fer una xerrada al Col·legi de Metges de Palma, acte organitzat per la delegació d'AVEPA a Palma. A la conferència, ens va presentar cinc casos clínics de fa quinze anys, i va comparar com els va resoldre llavors i com els faríem ara, amb els mitjans actuals. Pep Aguiló va estar acompanyat per un gran nombre de companys, veterinaris d'abans i d'ara, que no es varen voler perdre les seves experimentades paraules.

En finalitzar, AVEPA Balears va oferir un cocktail a tots els assistents per felicitar el Nadal.

SANIDAD APRUEBA UN REAL DECRETO ANTE POSIBLES INFECCIONES POR ANISAKIS EN EL PESCADO



La normativa establece que los establecimientos de restauración estarán obligados a congelar previamente el pescado que vaya a ser consumido crudo o poco hecho, a una temperatura igual o inferior a -20 grados centígrados durante al menos 24 horas

El parásito sólo se trasmite al hombre cuando se ingiere pescado crudo o poco cocinado, ya que sus larvas mueren cuando se calienta, al freír o cocer, o cuando se congela

El Consejo de Ministros ha aprobado, a propuesta de la Ministra de Sanidad y Consumo, Elena Salgado, un Real Decreto por el que se mejora la prevención de la parasitosis por anisakis en los productos de la pesca ofrecidos crudos o poco hechos en establecimientos de restauración o de colectividades, aumentando así las garantías de seguridad a los consumidores.

La principal medida contenida en esta norma es la obligatoriedad de que estos establecimientos (bares, restaurantes, cafeterías, hoteles, hospitales, colegios, residencias, comedores de empresas, empresas de catering y similares) congelen previamente el pescado que vaya a ser consumido crudo o poco hecho, a una temperatura igual o inferior a -20 grados centígrados durante al menos 24 horas. Esta medida de congelación, que sirve para destruir el parásito del anisakis en el pescado, está en sintonía con los requisitos fijados en la normativa comunitaria, a través del Reglamento CE 853/2004 del Parlamento Europeo y del Consejo, y del Reglamento CE 2074/2005 de la Comisión. Además, el artículo 4 del Real Decreto dispone las obligaciones informativas a las que están sujetas los establecimientos: Éstos "pondrán en conocimiento de los consumidores que los productos de la pesca afectados por este real decreto han sido sometidos a congelación en los términos establecidos, a través de los procedimientos que estimen apropiados, entre otros, mediante carteles o en las cartas-menú. La Agencia Española de Seguridad Alimentaria y las comunidades autónomas apoyarán al sector implicado mediante el diseño o el suministro de materiales informativos para facilitar el cumplimiento de estas obligaciones". Los establecimientos deberán cumplir con las obligaciones informativas previstas en el artículo 4, en el plazo de tres meses desde la entrada en vigor de este real decreto.

Los servicios autonómicos competentes en esta materia serán los encargados de realizar las inspecciones para acreditar que se han aplicado los tratamientos de congelación obligatorios y que se cumplen los requisitos de información a los consumidores. Los preceptos incluidos en esta norma han contado con el visto bueno de las distintas administraciones implicadas y también de los agentes económicos, particularmente del sector de la restauración, así como de la Comisión Interministerial para la Ordenación Alimentaria.

Por su parte, los pescadores de Mallorca han mostrado cierta preocupación por algunas informaciones aparecidas en distintos medios de comunicación en las que se ha tratado indistintamente el pescado fresco como pescado crudo. En este sentido, la federación de cofradías de Mallorca recomienda a los consumidores que continúen comprando pescado fresco y pide que se evite caer en la alarma social respecto a este asunto.

Una proposta d'educació per al canvi: la llegenda dels nats

D'ençà que hem començat la nostra tasca a Veterinaris Sense Fronteres hem afegit a les nostres vides, a més d'hores de feina, compensacions de les que no tenen res a veure amb l'economia… Algunes d'aquestes compensacions són a llarg termini, com quan preparem o tramitem un projecte de cooperació, el presentem a una administració, esperem que els agradi, l'aprovin, el financiïn i que, finalment, es pugui dur a terme per a profit d'un grup de persones d'indrets llunyans. Per tot això, els projectes de cooperació compensen d'una manera més abstracta als voluntaris que hi hem participat.

No passa el mateix amb els projectes de sensibilització. Quan els voluntaris gestionem la part administrativa, sempre tenim la compensació posterior de veure'l i, fins i tot, de participar-hi. Això ens ha passat amb ELS NATS, en què hem pogut gaudir del projecte en el mateix moment que s'ha fet, i, a més, compartir-lo amb infants ha estat una vertadera sort!

Veure les mirades totalment concentrades en les titelles de l'escenari, les cares expressant tota casta de sentiments; sentir aquelles veus, contestant les preguntes que els feien els titellaires, i els aplaudiments que sortien de manera espontània al final de cada escena, ens va fer passar unes estones molt divertides i emotives.

Percebre que gràcies a les pedagògiques intervencions dels titelles anaven canviant les actituds dels infants, des del principi fins al final de l'obra, com identificaven els especuladors, materialistes i espoliadors d'una manera natural, a pesar de les seves actituds amables, disfressades de paternalisme, d'altra banda tan pròpies de la nostra societat, ha estat una empenta més per convèncernos de que és possible la sensibilització, de que serveix invertir en sensibilització i, sobretot, fer-ho a les personetes que són el nostre futur, als qui haurem deixat aquest món d'herència.

Tots aquests sentiments i molts altres més, els hem pogut desenvolupar i ens han compensat en la nostra tasca com a gestors del projecte de sensibilització d'ELS NATS.

El teatre de Sa Societat de Calvià va acollir les representacions, al llarg de la darrera setmana de novembre, on assistiren sis escoles de Palma i de Calvià, amb una participació de 1.200 alumnes de Primària.

La feina encara continua amb la participació de mestres i monitors, que treballen a cada aula els diversos temes desenvolupats a l'obra, segons les preferències demostrades pels mateixos alumnes.

Aquest projecte finançat per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional ha estat el punt d'inici per intentar aconseguir, amb la participació del Govern Balear, una major difusió i així arribar a dur l'obra a altres indrets de la nostra comunitat.



La conservació del medi ambient, el treball en comú, el valor de la pròpia cultura, la resolució pacífica dels conflictes i la solidaritat enfrontades al materialisme, la destrucció medi ambiental i cultural, l'egoisme i la violència, són alguns dels valors que tot l'alumnat aprecia i estima després de conèixer els Nats.

Menció especial a la companyia de titellaires Binixiflat que, amb la seva professionalitat i implicació, fan que els Nats i tots els valor tan actuals que representen, siguin vius i presents en la consciència de tots els que gaudírem amb ells.

Xavier Farrés Wünsch
Delegat de VSF a les Illes Balears

Fotos cedides per ***Maria Benito***







Ja era hora de donar un cop d'ull a la situació de la nostra professió a Balears. Després de molts d'anys de canvis o, millor dit, de constant evolució, des de la revista del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears proposàrem fer una radiografia de les tres branques en les que, per una qüestió de comoditat, decidírem dividir la nostra professió, la veterinària, a la nostra Comunitat Autònoma. Si començàrem per les clíniques veterinàries i seguírem per l'evolució de la figura del veterinari rural i els grans animals, tancarem el monogràfic amb el veterinari que es dedica a la Salut Pública, ja sigui en l'àmbit públic o bé el privat. És el camp de la sanitat i els aliments...

Radiografia de la professió: La professió veterinària i la Salut Pública

La llavor del veterinari de Salut Pública la trobam en els veterinaris titulars, uns professionals que dedicaven les 24 hores del dia a resoldre tota la problemàtica de sanitat animal i higiene alimentària que es podia presentar dins el seu àmbit d'actuació

És una professió que ha experimentat molts canvis en els darrers anys i que des dels anys 90, a l'àmbit de l'Administració Pública, engloba tècnics de seguretat alimentària, inspectors d'escorxadors i Indústries Càrnies i veterinaris de Ramaderia



Segons el Diccionari de la Reial Acadèmia Espanyola de la Llengua, la veterinària (procedent del llatí veterinarius, derivat de veterinae, bèsties de càrrega) és la ciència i art de prevenir i curar les malalties dels animals. Veim que en aquesta senzilla definició hi trobam el parer de la major part de la societat de qualsevol país del món. Tota persona (que no s'hi dediqui professionalment) demanada sobre què és la veterinària, la limitarà a la clínica de petits animals o a la tasca del manescal de camp, que ja vérem en el número anterior com havia evolucionat, i deixarà de banda la vessant de la salut pública i l'alimentació, segurament la més desconeguda i oblidada d'aquesta ciència. Podríem dir que la Salut Pública Veterinària és la disciplina que empra tècniques, coneixements i recursos de la medicina veterinària per a la protecció i millora de la salut humana. Ara tractarem d'analitzar els seus orígens dins la història de la veterinària i la seva meteòrica evolució a Balears fins a convertir-se en l'eina fonamental per garantir la protecció, el benestar i la qualitat de vida de la població.

Quan apareix?

No xerrarem dels orígens de la veterinària, però sí dedicarem unes línies a l'aparició de la salut pública en els estudis veterinaris. Al nostre país, la primera Escola de Veterinària es creà a Madrid al 1792 per ordre de Carles IV, amb una vessant eminentment clínica. Ben prest (1847) es xerrà d'estudiar tots els animals domèstics i no sols el cavall (autèntic origen i motiu del naixement de la veterinària, a l'Edat Mitjana). Primer s'introduïren les assignatures d'agricultura i zootècnica, per ampliar després les ensenyances al dret veterinari i comercial i a la veterinària legal. Però no és fins el 1912 quan es donà l'avanç decisiu que posà els veterinaris a treballar en l'àmbit de la salut pública, amb el canvi d'orientació dels Plans d'Estudis i la introducció de la bacteriologia, la parasitologia i la inspecció de les carns i altres aliments. Més tard, aquestes ensenyances s'ampliaren amb les assignatures de genètica, alimentació i economia rural, entrant així en el camp de la bromatologia, de la higiene, la seguretat i la tecnologia dels aliments d'origen animal. Aquesta evolució formativa tingué una clara repercussió en l'exercici de la nostra professió i donà origen a les tres branques d'especialització de les que hem xerrat més

amunt: la medicina de petits animals, els grans animals i la higiene i tecnologia dels aliments i la salut pública.

A Balears, no és possible xerrar d'aquesta qüestió sense agafar per referència el 1990, any en què es produí la reestructuració dels serveis veterinaris de l'Administració. Aquest fet significà la descentralització de l'Administració Central de l'Estat i la potenciació dels serveis perifèrics i la feina des de la Comunitat Autònoma. Abans del 90, tot el protagonisme requeia en els veterinaris titulars o municipals. La seva, era una plaça que



depenia de l'administració central i s'hi accedia per oposició o concurs, però en la pràctica la feina se realitzava dins un àmbit estrictament local o municipal. Habitualment hi havia un veterinari titular per cada ajuntament, però no era estrany trobar-ne dos o més en els municipis més populosos (Palma, Inca, Manacor...), o bé un que dividís la seva tasca entre diverses localitats. Els veterinaris titulars controlaven tots els aspectes de sanitat animal i d'higiene i salut pública dins el seu territori. Així ho posa de manifest Miquel Rosselló, tècnic en Seguretat Alimentària de la Direcció General de Salut Pública i Participació, i un dels pocs professionals en actiu que han passat pel procés de reestructuració dels serveis veterinaris. "Els veterinaris titulars realitzàvem inspeccions en els mercats, en els escorxadors, a carnisseries, llotges i també assistíem a les matances domiciliàries. Aquest era un procediment que requeria dedicació plena i moltes hores, però era un procediment de feina efectiu ja que et permetia tenir-ho tot controlat. No teníem horari i el nostre lloc de feina solia ser el bar del poble, on fèiem les nostres gestions i entràvem en contacte amb els pagesos i amb la vida del poble", explica Rosselló. El veterinari titular formava part de la Junta Local de Sanitat, que existia a cada municipi, juntament amb el batlle, el mestre d'escola, el metge i l'apotecari. "Érem com a eminències i estàvem molt ben considerats", afegeix Rosselló. La proliferació del turisme també afectà a la seva feina, ja que també passaren a ser els encarregats de controlar la higiene alimentària en els establiments hotelers, tasca que els tenia ocupats els mesos estivals. La seva única relació amb Madrid l'establien amb uns comunicats mensuals que enviaven al Ministeri de Sanitat mitjançant la Prefectura Provincial de Sanitat. Segons Rosselló, "en aquests comunicats reflectíem les matances en els escorxadors, els decomissos (en quilos), el número d'animals morts en matances domiciliàries, o el moviment d'animals en viu que es produïa dins l'àmbit municipal".

Divisió: sector sanitari i escorxadors

La reestructuració de l'any 90 serví per dividir les tasques dels veterinaris titulars, que perderen contacte amb la pagesia i la realitat, però que quedaren alliberats del enorme volum de feina que desenvolupaven. La partició es realitzà en dos camps: l'agrícola i el de sanitat. Pel primer es creà la figura del veterinari de ramaderia (sanitat animal), mentre que pel segon es crearen els veterinaris del sector sanitari i els inspectors d'escorxadors i indústries càrnies.

Els veterinaris del sector sanitari són els actuals tècnics de seguretat alimentària. A la nostra Comunitat són una cinquantena, i estan dividits entre Palma, Inca, Manacor, Menorca i les Pitiüses. La seva tasca fonamental és la de garantir que els aliments són segurs per a la població. El seu rol ha canviat molt en els darrers anys per mor de l'elaboració de la nova legislació alimentària, que ha duit un nou enfocament en la gestió de la seguretat alimentària. La creació del Mercat Únic a la UE, l'1 de novembre del 93, suposà la lliure circulació de mercaderies entre els diferents països membres i dugué a la supressió dels controls fronterers i al reforç de les garanties en el lloc d'origen. També s'incrementà el comerç internacional d'aliments i es convertí en obligatori intensificar els controls d'aliments importats, just en un moment en el que diferents crisi alimentàries (EEB, dioxines,...) irrompien a les primeres planes dels mitjans de comunicació. La suma de tot plegat dugué a la Unió a replantejar-se la gestió de la seguretat alimentària. Així, fins fa poc, l'Administració era la responsable de garantir que els aliments que es produïen, transformaven i distribuïen eren segurs i complien amb els requisits de la legislació alimentària, però des d'aquest replantejament referit, la responsabilitat principal passà a recaure en els operadors d'empresa alimentària. En aquest sentit, Europa ha reconegut a les empreses alimentàries com les principals protagonistes de tot el procés i ha deixat un paper de 'vigilant' a l'Administració de cada país. Per exemple, a Balears els funcionaris o tècnics de seguretat alimentària (que són veterinaris) han vist reorientat el seu paper, que ara és el de ratificar la seguretat que promouen les empreses mitjançant la instauració de controls oficials i verifi-

cant el compliment de la legislació alimentària per part d'aquestes. Els veterinaris del sector sanitari han passat de gestionar integralment tot el procés, com explicava abans Rosselló, a ser una part d'aquesta situació que requereix el concurs de tots els sectors: autoritats, comunitat científica, empreses, associacions i consumidors finals, i també han vist com el món privat i de l'empresa els ha obert les seves portes. Així ho comenta Jesús Martínez, vocal de la Junta del COVIB i coneixedor del tema des del seu lloc al Servei de Seguretat Alimentària del Govern Balear: "És cert que per a les empreses s'ha incrementat considerablement la seva quota de responsabilitat en tot aquest tema, però no és manco cert que continuen essent els veterinaris els gestors dels sistemes d'autocontrol de qualitat que s'implanten a les empreses. Simplement és que s'ha produït un canvi d'orientació".

Què passa a un escorxador?

D'altra banda, ens trobam amb els inspectors d'escorxadors i indústries càrnies, que desenvolupen una tasca fonamental per garantir l'aptitud o no de la carn de cara al seu consum, ja sigui en l'àmbit públic (escorxadors), o bé privat (indústries càrnies o empreses d'alimentació). Simplificant molt, podem dir que l'escorxador és el lloc en el que es transformen els animals en aliments. Els veterinaris d'escorxadors han de vetllar perquè aquest procés de transformació es produeixi sense contratemps. Per a això, realitzen tota una sèrie de controls des que els animals arriben des de les granges o explotacions ramaderes. En primer lloc es porta a terme un control documental dels animals que entren i han de ser sacrificats. Es tracta de donar el vist i plau a la documentació que arriba amb els animals i que ha estat expedit per la Conselleria d'Agricultura o les granges d'origen. La informació d'aquest document garanteix des del punt de vista sanitari que l'animal és apte per al sacrifici destinat per al consum humà. A continuació els manescals porten a terme una inspecció 'ante mortem', és a dir, en viu dels animals i autoritzen (o no) el sacrifici dels mateixos, que és la darrera fase del procés. Però la qüestió no queda aquí. Amb els anys i arran de l'adopció d'un nou sistema de gestió de la seguretat alimentària, els inspectors d'escorxadors varen començar a realitzar anàlisi paral·leles al procés de control, tan importants con les inspeccions abans esmentades. Segons Xavier Farrés, inspector de l'escorxador de Palma, "l'escorxador és un lloc que genera una quantitat enorme d'informació, i nosaltres, a banda de controlar, hem de saber treure aquesta informació, gestionar-la i fer-la servir per a un futur". Així sorgiren, per exemple el control de residus de medicaments en carns, que és un procediment per detectar possible presència de medicaments o restes de substàncies prohibides en els animals sacrificats, segons el Pla Nacional d'Investigació de Residus (PNIR), o bé l'autocontrol i anàlisi de perills i punts de control crític, que suposa una feina de gestió i enregistrament de dades de cara al futur. Segons Farrés, "en l'actualitat, la feina que tradicionalment han fet els inspectors d'escorxador es complementa amb feines en paral·lel que ens donen informació. L'escorxador, com a final de la cadena productiva i principi de la cadena alimentària és un lloc estratègic, i com a tal, ha de saber gestionar tota la informació que passa per les seves mans".

Una altra història ben diferent és la que té lloc en el sector privat. Com s'ha dit, l'empresa privada ha adquirit una immensa importància en tot el marc sanitari de la indústria alimentària. Tant és així, que la UE ha donat al sector privat, a l'empresa, la responsabilitat primera en assegurar la qualitat i seguretat de tot aliment produït que vagi destinat al consum humà. En aquesta vessant privada, els veterinaris ja no són els responsables únics i han perdut certa presència en benefici d'altres disciplines professionals com la biologia, la farmàcia i la química, o bé de noves àrees com la manipulació d'aliments, l'alimentació o la nutrició. De totes maneres, els veterinaris han estat els impulsors a la nostra Comunitat de molts de sistemes d'autocontrol que podem trobar en els sectors d'hostaleria i restauració, i són els professionals que duran la veu cantant en aquest àmbit al llarg dels propers anys per la seva preparació, coneixements i continua formació destinada a garantir el benestar sanitari i alimentari de la població.



Al marge:

Bel Rubert, dues dècades treballant en el sector privat

Des del seu despatx a l'empresa Bacter Control S.L., Bel Rubert treu un moment per explicar la tasca del veterinari del sector sanitari en l'àmbit privat, on duu més de vint anys treballant. "La meva feina consisteix en formar el personal manipulador de les empreses d'alimentació i en implantar sistemes d'autocontrol a les mateixes, com per exemple, l'Anàlisi de Perills i Punts de Control Crític", explica a l'hora que afegeix que "el dia a dia ha canviat molt i no té res a veure el que faig ara amb el que feia allà per 1986, on ens limitàvem a fer analítiques". Demanada sobre si se fan les coses bé a Balears, Rubert no dubta en contestar que "les empreses posen molta voluntat per fer les coses bé i crec que menjam segur, però encara ens falta molt per fer". Bacter Control orienta la formació en dues direccions: una per al personal directiu, involucrant gerents o directors de les empreses en tot el procediment per donar-los a conèixer la importància de la seguretat alimentària i de l'autocontrol; i una segona per al personal manipulador d'empreses de restauració, hotels, del sector pastisser, lacti, etc, encaminada a que compleixin amb el paquet d'higiene bàsic per a empreses que en el seu dia aprovà Brussel·les.

Xisco Mir:

"Les coses senzilles no s'han de complicar"

Diu Xisco Mir que li agraden les coses senzilles, i que per això, no serà ell qui les compliqui. Aquest manescal nascut a Palma l'any 53 aplica aquesta filosofia a la vida i, per tant, a la seva feina a la Clínica A. Colom – F. Mir, o la clínica de Sant Ferran, com se la coneix popularment. Xisco Mir té molt clar que li agrada la seva feina, i que la clínica és el que sap fer, però encara té més clar que la feina és l'eina que té per viure i que això és el més important. Està casat, té dos fills i li encanta anar a pescar i muntar en bicicleta. "El meu problema és que m'agraden massa coses i no puc dur-les a terme totes", explica amb un somriure.



En arribar a la majoria d'edat i acabar el batxiller al col·legi Monti-sion, Xisco Mir se'n va anar a Lleó a estudiar veterinària amb la il·lusió de poder arribar a exercir com a veterinari rural. "En aquella època els que estudiàvem veterinària aspiràvem a treballar al camp... mira com han canviat les coses", diu en broma des de la cadira de la seva consulta. Comenta Xisco Mir que "a Lleó érem pocs de la nostra comunitat: hi havia en Joan Torres, d'Eivissa, i en Guillem Puigserver, que ara és a Andratx. Varen ser cinc anys molt bons". Mir tingué a Lleó els primers contactes amb la professió: "Carme, la meva dona, és de Lleó. El seu oncle exercia com a veterinari rural per aquelles terres i de vegades m'encaminava a fer visites amb ell. Si en això li afegim els estius a Palma, quan molts com jo ens passàvem per les consultes de Pep Aguiló i Lluís Pomar, ens dóna que tens les primeres nocions per començar a sentir-te veterinari". Mir es deté en aquesta època: "Tinguérem la immensa sort de que dos dels veterinaris clínics més respectats dels darrers anys fossin a Mallorca. Ells posaren les primeres pedres de la clínica seriosa i han marcat el punt d'arrencada de molta gent que ha passat per les seves consultes a aprendre la professió. T'obrien els ulls i te recomanaven llibres dels que ni havíem sentit xerrar...".

En cloure la carrera, Xisco Mir se'n anà a Madrid a fer la 'mili'. "Va ser a Carabanchel Alto, a una unitat de veterinària, però fou una feina d'oficina. Gairebé no vaig fer res amb animals", explica. En acabar el servei militar, Xisco Mir es casà amb Carme, que curiosament havia tret una plaça de professora d'institut a Mallorca i permeté el retorn a casa del nostre protagonista. "Vaig tornar el 1980. Els veterinaris novells feien el que podien. Si podies enganxar una campanya sanitària de ramaderia, l'enganxaves, i anaves d'aquí per allà agafant contacte amb tots els col·legues. Ficat de ple en aquest rebombori d'activitat vaig conèixer el meu soci, Antoni Colom, i ambdós decidírem muntar una clínica al carrer Bellet (per la zona de Sant Ferran). Al començament ateníem cans i moixos, però també anàvem a sanar porcs o a inseminar vaques quan se'ns requeria. Era una clínica mínima, de devers 50 metres quadrats, però ben aviat ho deixàrem". Els dos socis varen comprendre que la clínica de petits animals era el que millor funcionava i es decantaren per aquesta activitat. "Romanguérem un any en aquell local i després ens traslladàrem a l'Avinguda de Sant Ferran, a una clínica més gran... i fins ara", comenta. La seva clínica va ser una de les primeres en oferir un servei d'urgències: "Encara ho duim a terme, juntament amb Balmes i Canis, i recordo que no fa massa temps encara empràvem el 'busca'".

Finalment, Mir analitza el col·lectiu: "Balears és un dels llocs d'Espanya en el que el col·lectiu veterinari es troba més ben avingut. Per la pròpia feina, és millor dur-se bé entre tots que no entrar en un enfrontament entre parts que no duu enlloc. Tot el que sigui col·laborar amb altres companys és bàsic per a la bona salut del col·lectiu. L'únic problema és que Mallorca és un lloc tancat i la insularitat condiciona molt el creixement. De cada vegada estam més junts. És indubtable que la nostra professió ha proliferat quantitativament i qualitativa, i per això el que deia de dur-nos bé i que no hi hagi conflictes. Quan vaig començar, entre Pep Aguiló i jo hi havia 100 números de col·legiat i 30 anys de diferència. Ara, hi ha entre 300 i 400 números entre jo i una persona 10 anys més jove". "No obstant això, -clou Mir- tothom va trobant el seu lloc dins la professió. I està bé".

UN CENTENAR DE COL·LEGIATS BRINDEN PEL NOU ANY EN EL REAL CLUB NÀUTIC DE PALMA



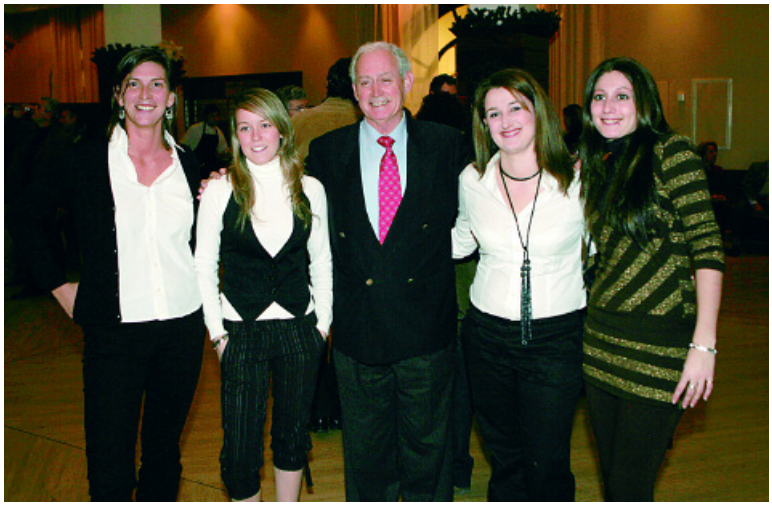

Devers un centenar de veterinaris i acompanyants es desplaçaren el passat dia 12 de desembre fins el Real Club Nàutic de Palma per assistir al tradicional còctel de Nadal que ofereix el COVIB cada any en arribar aquestes dates. Els presents brindaren per les festes de Nadal i desitjaren el millor per a 2007. També s'aprofità l'ocasió per fer balanç de 2006, un any bo per a la professió a la nostra Comunitat, en paraules del president, Ramon Garcia. En aquest passat any 2006 es seguí la tendència a l'alta en número de col·legiacions, incrementant-se el número de veterinaris a les Illes i, conseqüentment, la qualitat dels serveis que s'ofereixen. Tampoc no es produí cap crisi alimentària o de Salut Pública en la nostra Comunitat i el col·lectiu, en línies generals, pogué treballar sense contratemps importants. Els presents quedaren satisfets amb la 'picada' i alguns d'ells ja es citaren per a 2007.



EL PROFESSOR JOSEP DE LA FUENTE IMPARTEIX UN CURS DE TRAUMATOLOGIA A EIVISSA

Va ser organitzat per la Delegació del COVIB a Eivissa els passats 18 i 19 de novembre i hi assistiren la majoria de veterinaris clínics de petits animals que fan traumatologia a l'Illa

Per primera vegada es posaren a disposició del COVIB per a la realització del curs les instal·lacions del Col·legi de Metges d'Eivissa

Els passats dies 19 i 20 de novembre va tenir lloc a la seu del Col·legi de Metges d'Eivissa un curs de traumatologia de petits animals. Josep de la Fuente, professor associat del Departament de Medicina i Cirurgia d'Animals de la Facultat de Veterinària de Barcelona i professor en Unitat Mòbil de Traumatologia i Ortopèdia Veterinària, va ser l'encarregat de dirigir un curs en el que hi prengueren la pràctica totalitat de veterinaris de l'Illa que fan traumatologia en petits animals.

Es repassaren conceptes com la luxació medial de ròtula, la luxació de maluc, la utilització d'agulles creuades en fractures epifisaries, la utilització de plaques i cargols en fractures articulars, les fractures de diàfisis i epífisis en cadells, el trencament del lligament creuat anterior i la seva reparació mitjançant tècniques extra articulars i reparació mitjançant una TPLO, o l'osteosíntesi semirrígida. A més, s'exposaren casos pràctics que havien presentat alguna dificultat en el post operatori. Tant el professor com els assistents varen quedar molt satisfets amb el tracte, molt directe i amb molta confiança, entre l'un i els altres.

Foto cedida per
Joan Riera Planells

A LES ILLES BALEARS S'IMPLANTA EL PROGRAMA NACIONAL PER A LA VIGILÀNCIA I CONTROL DE SALMONEL·LA EN AUS REPRODUCTORES

La Conselleria d'Agricultura detectà el microorganisme a femtes i pols de dues explotacions de l'Illa de Mallorca durant els controls que ha portat a terme



La Conselleria d'Agricultura detectà el passat mes de novembre la bactèria Salmonel·la (serotipos typhimurium y enteritidis) en pòsits i pols en una sèrie de naus de dues granges de gallines de Mallorca. Així, s'activaren a la nostra Comunitat les mesures que disposa el Programa Nacional per a la Vigilància i Control de Salmonel·la en manades d'aus reproductores. La detecció dels casos de salmonel·la va tenir lloc després de 30 inspeccions efectuades en les explotacions avícoles de Mallorca i Menorca dins l'esmentat programa de control establert pel Ministeri d'Agricultura. Quant als productors afectats hauran de dur a terme les mesures de control establertes al Pla Nacional. Entre aquestes mesures destaquen: immobilització de les gallines de les naus afectades, prohibició de sortida d'aquestes per a consum humà i el destí dels ous ha de ser per indústries d'ovoproductes amb tractament tèrmic. Una vegada s'hagi efectuat el sacrifici d'aquests animals les instal·lacions hauran de desinfectar-se. La reposició amb nous animals s'ha de fer amb animals vacunats i provinents de mares exemptes de Salmonel·la.

Mesures de vigilància i control de salmonel·losi zoonòtiques

La salmonel·losi és una de les infeccions alimentàries de major importància a nivell nacional, europeu i mundial, des del punt de vista de la salut humana i seguretat alimentària. És la principal causa de gastroenteritis humana a la majoria dels països de l'entorn europeu, i origina importants pèrdues econòmiques en el sector productor, tant les despeses indirectes derivades de les mesures que han d'adoptar-se a les explotacions afectades, com les repercussions en el consum i les possibles restriccions pel comerç intracomunitari.

La preocupació por assolir els més alts nivells de seguretat alimentària a la UE i més específicament la protecció de la salut humana davant determinats agents zoonòtics del gènere salmonel·la ha donat origen a l'actual normativa en aquesta matèria, la finalitat de la qual és garantir l'adopció de mesures adients i eficaces per detectar i controlar la salmonel·la.

Tot i que la salmonel·losi zoonòsica afecta a diferents espècies d'animals (fonamentalment aus i porcs) la principal problemàtica apareix a l'aviculturа, especialment a explotacions d'aus de l'espècie 'gallus gallus', i cap a aquesta es dirigeixen les principals actuacions.

Altes:

José Méndez Barbado
Des de l'1 d'agost de 2006

Raül Vidal Alcaraz
Des de l'1 de setembre de 2006

Giulia de Palma
Des de l'1 d'octubre de 2006

Martí Dinarés Juanola
Des de l'1 d'octubre de 2006

Fernanda Canoura Guerra
Des de l'1 de setembre de 2006

Margarita Truyols Llodrà
Des de l'1 de novembre de 2006

Margalida Llodrà Barragan
Des de l'1 de novembre de 2006

Raül Gallardo Alvarado
Des de l'1 de novembre de 2006

Miriam Rossol
Des de l'1 de novembre de 2006

Aina Calatayud Gual
Des de l'1 de novembre de 2006

Ana Belén Espinar García
Des de l'1 de desembre de 2006

Antònia Pujol Mora
Des de l'1 de gener de 2006

Baixes:

Marta Matillo Ayats
Des del 4 d'octubre de 2006
Per canvi d'activitat professional.

Pilar Ortega Ortega
Des del 23 d'octubre de 2006
Per trasllat a una altra província.

Altes de Clíniques:

Consultorio Veterinario +Kotas
C/ Joan Gris, 4 Local 8
07011 Palma
Telèfon: 871 955 653
Titular: Geraldine Alonso Reyes

Consultori Veterinari Zooclínic
C/ Sant Llorenç, 5
07530 Sant Llorenç des Cardassar
Telèfon: 971 838 506
Titular: Jaume Roig Sastre

Clínica Veterinària Portixol C/ Santueri, 2
07006 Palma
Telèfon: 871 953 103
Titular: Marc Picornell Lliteres

INICIAM EL II POSTGRAU EN SEGURETAT ALIMENTÀRIA

Es tracta de l'únic curs d'aquestes característiques dins la nostra Comunitat Autònoma; està coorganitzat pel COVIB i l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral

Té una durada de sis mesos i va adreçat a col·legiats veterinaris i altres titulats en matèries relacionades

És indubtable que la seguretat alimentària ha esdevingut en els darrers temps una de les qüestions que més preocupen als ciutadans i, per suposat, als seus representants; tot això, motivat per les crisis alimentàries aparegudes en primera plana d'actualitat durant els darrers anys. La Unió Europea ho ha considerat com essencial dins les seves línies polítiques, de tal forma que les modificacions normatives impulsades estan produint una gran revolució que s'ha de conèixer. Per aquest motiu, el passat 15 de desembre començà a Palma el segon curs de postgrau de Seguretat Alimentària, organitzat per l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral, adscrita a la Universitat Autònoma de Barcelona, i el Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears, impulsor d'aquest projecte.

El postgrau, al que enguany s'hi ha pogut matricular 20 persones, té una durada de sis mesos i està adreçat a veterinaris i altres llicenciats o diplomats en matèries relacionades amb la seguretat alimentària. Els principals objectius del postgrau són:

1. Proveir de formació universitària de segon cicle als col·legiats de Balears, en una matèria no disponible en l'oferta actual dins l'àmbit de la CAIB. A l'efecte, els alumnes que superin aquest curs disposaran del títol oficial emès per la UAB.
2. Potenciar la formació continuada d'alt nivell dirigida als col·legiats veterinaris i a d'altres titulacions relacionades.
3. Continuar sent referent en seguretat alimentària dins l'àmbit de la CAIB.

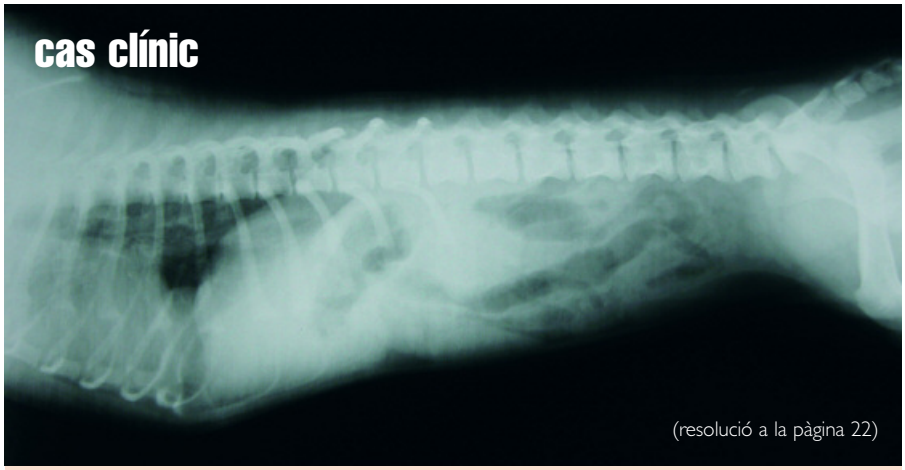

PRESENTACIÓ

Se presenta en nuestra consulta "Pipa", una Teckel de 4 meses de edad, a causa de un cuadro agudo de vómito de unas 24 horas de duración. Pipa no presenta anomalías en su dieta y su pauta vacunal es la adecuada para un cachorro de su edad. Realizamos una radiografía de abdomen latero-lateral.

¿Qué anomalía observamos?

Francesc Minguell oferí a Palma una xerrada sobre acupuntura aplicada als animals de companyia

Convidat pel COVIB, el president de l'Associació Espanyola de Veterinaris Acupuntors dissertà sobre les propietats d'aquesta tradicional tècnica terapèutica amb una vintena de col·legues que s'acostaren fins a l'Hotel TRYP Palma



'L'acupuntura en Veterinària' és el nom de la conferència que el passat 18 de novembre oferí el veterinari català Francesc Minguell a l'hotel TRYP Palma i que reuní una vintena de col·legues (seguidors i detractors de la tècnica) interessats en conèixer les particularitats d'aquesta mil·lenària tècnica oriental. El nostre company Xisco Fernàndez introduí un convidat que xerrà sobre una de les tècniques veterinàries més tradicionals que existeixen, i participà en el debat que originà la seva ponència.

L'OMS ha proclamat que l'acupuntura és un remei eficaç i s'ha de tenir en compte com a procediment clínic de considerable valor.

Durant la seva xerrada Minguell explicà que l'acupuntura és la tècnica terapèutica més coneguda de la Medicina Veterinària Tradicional xinesa, que consisteix en la inserció d'agulles en punts precisos del cos dels animals i que els seus efectes beneficiosos es poden observar després de les primeres 3 ò 4 sessions. Minguell afegí que la medicina tradicional xinesa no tracta malalties, tracta animals de manera global, fet pel qual se la considera com una medicina holística, energètica i preventiva. Assegurà que les patologies que pot tractar amb èxit són nombroses i enumerà les relacionades amb el dolor, osteo-musculars i de l'aparell locomotor. També digué que s'obtenen excel·lents resultats a patologies geriàtriques, digestives, de la dermis, reproductives, hormonals, cardio-respiratòries i en problemes de comportament.

EL COVIB ORGANITZA UN CURS DE REPRODUCCIÓ I CIRURGIA OVINA I CAPRINA

La Doctora Lydia Gil Huertas, professora de la Universitat de Saragossa, impartí les classes

El passat mes de setembre, es va celebrar al COVIB un curs de reproducció i cirurgia ovina i caprina, en el que es va abordar tota la temàtica més actual en aquesta matèria, en tot el que es refereix a fisiològia de la reproducció de petits remugants, mètodes hormonals del control de cicle, recollida i avaluació seminal, mètodes de conservació del semen, inseminació artificial, diagnòstic de gestació, transferència d'embrions i intervencions quirúrgiques habituals (cesària, vasectomia i prolapse vaginal). El curs fou impartit per la professora Dra. Lydia Gil Huertas del departament de Cirurgia i Reproducció de la Facultat de Veterinària de Saragossa.

Posteriorment, es van realitzar les classes pràctiques a una explotació ramadera d'Inca, on es va poder practicar la recollida i contrastació seminal, inseminació i diagnòstic de gestació per ecografia.





Els abandonaments d'animals de companyia

1. Per què es produeixen?
2. En coneixeu casos?
3. Veieu solució a aquest problema?





Toni Perelló, de la Clínica Veterinària Cas Català.

1. Els abandonaments es donen sobretot perquè alguns propietaris adquireixen animals sense tenir en compte les pròpies circumstàncies de vida o entorn. És a dir, quan compres un ca gros quan tens un pis petit, per exemple. Moltes vegades, els propietaris no saben què compren. Aquesta és la primera causa d'abandonament, més que el propi comportament de l'animal. Aquest fet es produeix, especialment, en el cas dels cans. La qüestió dels moixos és diferent, perquè s'ajunten, envaeixen jardins i solars i es converteixen ràpidament en colònies de població descontrolades.

2. Sí, habitualment ens trobem amb casos a la clínica. Arriben propietaris que no poden conviure més amb el seu animal o gent que ha trobat un ca abandonat al carrer. En el primer cas, intentem conscienciar-los de la importància que té que no el deixi a la seva sort perquè el seu futur pot ser el sacrifici. També optem per posar en contacte els propietaris amb altres clients i reconduir els animals abans que el propietari els dugui a una protectora. En el cas que no sigui el propietari el que ens porti l'animal, cerquem les senyes del seu propietari mitjançant el xip d'identificació i els posem en contacte. De totes maneres, en cap cas ens quedem amb els animals.

3. Considero que la solució passa per tenir una bona informació prèvia sobre l'animal que es vol comprar. Crec consultar un professional qualificat, sigui o no un veterinari, sobre la compra que se vol fer evitaria molts abandonaments. La primera visita a un veterinari hauria de ser sense l'animal. El que passa en l'actualitat és que la gent es deixa dur per les tendències o els consells de personal no qualificat, enlloc de per la conveniència de tenir o no un animal de companyia en unes circumstàncies concretes (fer feina tot el dia, tenir un pis petit, etc.). En el cas dels moixos, crec que les administracions podrien fer qualque cosa més.

Tòfol Adrover, de la Clínica Veterinària Es Raiguer (Inca).

1. Un dels factors que motiven que es produeixi aquest fet és la compra compulsiva d'animals sense conèixer les particularitats dels mateixos o les incompatibilitats d'horaris, hàbits o qualsevol altre índole amb la tinença de mascota. Molta gent compra un ca o un moix deixant-se dur per la moda o les circumstàncies familiars, i el primer que ha de fer és informar-se sobre el que es compra i si podrà assumir-ho.

2. Sí, periòdicament hi ha casos de gent que ens duu animals a la clínica. Si és un ca, que és el cas més habitual, nosaltres l'identificam mitjançant el xip i seguim el procediment habitual, posant-nos en contacte amb el propietari. Hi ha casos de pèrdua, però la majoria d'ocasions ens trobam a gent que no vol saber res de l'animal. Què hem de fer?

3. Crec que davant un problema com aquest, motivat per factors tan diversos com la falta de conscienciació de la gent, la mancança d'informació dels propietaris o la falta de control de les administracions, no hi ha una fàcil solució. El més còmode (i el que s'aplica) és la sanció, però no crec que sigui la solució, ho veig més bé com una acció temporal per tapar un forat, i aquest és un problema més d'arrel. La solució passa per prendre mesures prèvies.

Maribel Colomer Servera, de la Clínica Veterinària Es Pla (Porreres).

1. Sobretot perquè la gent no és conscient del que suposa comprar un animal de companyia. Ho fa com comprar un moble i no és així. Un animal, especialment els cans, du feina i responsabilitat per al propietari. A més, un ca lladra i pot molestar els veïns i crear una situació desagradable i incòmoda. Aquesta situació la duu la desinformació i la inconsciència de la gent.

2. Per desgràcia, massa. Molt sovint arriben a la clínica persones amb cans que han trobat al carrer, que és el cas més freqüent. Si duu xip, ens posam en contacte amb el seu propietari, i si no en porta, tracto de donar-li una sortida com una protectora o qualque particular de la meva confiança. De vegades, fins i tot, m'he quedat algun cussó, però és l'excepció. Informam a la gent que ve amb un ca abandonat que el pot dur a l'Ajuntament de Porreres, on roman 15 dies per si algú el reclama. Si no, és sacrificat. També els enviam a Palma, etc. En suma, intentam donar les sortides que tenim a la nostra mà, excepte el sacrifici, i això que he tingut casos de propietaris que porten l'animal per ser sacrificat. Mai he sacrificat un animal sa... i mai ho faré.

3. Jo soc partidària d'incrementar la duresa de les sancions, perquè la qüestió del xip no està ben acabada i la solució a aquest problema es presenta complexe. Un propietari que ha abandonat el seu animal pot dir que l'hi ha escapat i quedar tan ample. No em sembla bé. Proposaria l'obligatorietat de denunciar la pèrdua de la teva mascota al COVIB, per exemple, per evitar aquests casos. A més, incrementaria el número de campanyes de conscienciació de la gent perquè anàs a les protectores a comprar animals, i tractaria de fer veure a les institucions de la importància de comptar amb protectores espaioses i ben condicionades per acollir un major número d'animals. També crec que des del Col·legi s'hauria de fer alguna cosa més.

Estudi comparatiu entre l'ovulació induïda i la natural, durant l'època anèstrica a l'ovella

Resultats i conclusió

INTRODUCCIÓ

Una de les eines bàsiques en la millora de la rendibilitat de les explotacions ovines és el control de les parideres, amb millora dels índexs reproductius. En aquesta experiència, el que pretenem és valorar la conveniència o no de l'ovulació induïda mitjançant tractament hormonal, en la temporada de màxima estacionalitat reproductiva de l'ovella. Posteriorment es fa el diagnòstic precoç de gestació. D'aquesta manera es pretén reduir els intervals entre parts i eliminar les ovelles repetidores a partir del tercer negatiu.



EXPERIÈNCIA

En aquest experiment en que es van emprar 454 ovelles de Raça Mallorquina, 94 d'elles sotmeses a un tractament de sincronització de cels, amb col·locació d'esponges intravaginals (dia 0), impregnades d'acetat de fluorogestona, durant 14 dies, i 450 UI de coriogonadotropina equina intramuscular, el dia de la retirada de les esponges. A les 48 hores de l'administració de PMSG, s'incorporaren a la guarda 18 mascles, amb una monta de 40 dies.

El dia 18 s'introduïren la resta d'ovelles.

El dia 57 es van retirar els mascles de la guarda d'ovelles.

El primer diagnòstic de gestació es va fer el dia 74, mitjançant ecografia. El segon, el dia 175 per abragueramento i repetit el dia 200.

RESULTATS I CONCLUSIONS

Els diagnòstics de gestació foren els següents:

Ovulació	Positives	%	Negatives	%	Total
Induïda	74	71.15	27	28.85	104
Natural	271	77.43	79	22.57	350
TOTAL	**345**	**75.99**	**106**	**24.01**	**454**

De les 454 ovelles de l'experiment, 357 foren examinades i 87 no es pogué fer per falta de temps. D'aquestes, un 75,99% es diagnosticaren positives, enfront d'un 24,01% de negatives.

Amb aquesta experiència es pot comprovar que si la fertilitat pot parèixer un poc baixa, és degut principalment a l'època anèstrica en que es troben les ovelles i els mardans, amb el tractament hormonal no s'aconsegueix cap milloria a simple vista, sinó tot el contrari, la qual cosa es degui probablement a errors de mostreig, o be a unes dimensions massa petites de la mostra, per a poder extrapolar cap resultat.

Si tenim en compte l'època en que hem fet l'experiència, els resultats globals obtinguts possiblement no estiguin tan malament, ja que la metodologia emprada per a la prova, no ens permet contrastar aquests resultats amb els d'una mostra similar, en la que no hagi hagut ovulació induïda.

És per això que en la propera experiència serà imprescindible calcular quin índex de fertilitat en ovelles no tractades es déu al cel per simpatia causat per les ovelles tractades.

B.M. Palou, **M.A. Espinosa** i **M. Nicolau**
Col·laboradors: **Laboratori Intervet** i **Explotació agropequària Son Fuster**

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista VETERINÀRIA, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web: *www.covib.org*



Blanquerna Centre Clínic Veterinari

La clínica Blanquerna viu una nova etapa dins la seva dilatada trajectòria. Ara fa un any, per gener de 2006, el centre començà una ambiciosa singladura sota l'única direcció de Joan Carles Talens després de 21 anys baix la denominació d'Assistència Clínica Veterinària. Es rentà la cara, es modernitzà i canvià de nom, però segons confessa Talens, conserva l'essència dels inicis: feina ben feta i tracte directe per fidelitzar la clientela.

Blanquerna Centre Clínic Veterinari es troba en el número 12 del carrer Pere Martell, en el cor d'una de les barriades amb més vida de Ciutat i entre dos carrers molt transitats: el que dóna vida al barri i el carrer 31 de desembre. També és una de les clíniques més antigues de Palma, ja que obrí les seves portes a l'any 1984. Talens recorda amb afecte els inicis: "El que era el meu soci i jo començàrem sense mitjans i recentment llicenciats. Ens instal·làrem al local de devora, a la part de darrera d'una ocelleria, i ateníem els animals que ens arribaven així com podíem dins un espai molt petit. Cinc anys més tard, en 1989, compràrem el local en el que ens trobam i l'acondicionarem com a clínica veterinària. Funcionà fins desembre de 2005 sota el nom Assistència Clínica Veterinària i ara fa un any que el vaig canviar pel de Blanquerna Centre Clínic Veterinari". "Ara no puc ni imaginar com aconseguíem fer feina en aquell local", afegeix divertit. Sobre la seva activitat diària, Talens explica que "el que feim bàsicament és medicina interna, sobretot en cans i moixos".

En referència al canvi, Talens es mostra clar: "Blanquerna ha heretat la cartera de clients d'Assistència Clínica i crec que té molt de mèrit perquè hem aconseguit conservar la clientela en una zona en la que hi ha una importat densitat de clíniques. La nostra és una professió sacrificada perquè t'obliga a actualitzar-te contínuament: la clínica que s'abandona o es conforma amb el que té està abocada a desaparèixer. A Blanquerna renovàrem l'equip, l'entorn i el personal, i el resultat no ha pogut ser més positiu". Sobre l'actualització continua del professional veterinari, Talens afegeix que "s'ha hagut de lluitar molt per fer entendre als clients que s'han produït avanços i millores que repercuteixen en el cost, hem hagut









FITXA

Nom de la clínica: Blanquerna Centre Clínic Veterinari.
Titulars de la clínica: Juan Carlos Talens Aguiló.
Adreça: Pere Martell, 12. · 07003 · Palma · 971 207 662. blanquernavet@colvet.es
Teniu obert des de: 1984 (abans Assistència Clínica Veterinària) Des de gener de 2006, Blanquerna Centre Clínic Veterinari.
Equip humà que conforma la clínica: Juan Carlos Talens, Mireia Ferrer e Ilya Solivellas.
Equip tècnic: Radiodiagnòstic, analítica-laboratori, quiròfan, hospitalització, reanimació, electrocardiologia...
Especialitats: Medicina interna, cirurgia-trauma, anàlisis clíniques, radiologia, electrocardiologia, odontologia, geriatria, hospitalització, complements, visites a domicili, urgències 24 hores.
Número aproximat de clients al mes: 360.

Un comentari sobre la professió:

"Des fa 10-15 anys ençà, la veterinària de petits animals a Balears ha evolucionat un 100% a tots els nivells. Fa 15 anys ni m'imaginava que pogués treballar dins la meva clínica amb un equip de bioquímica o fer-hi ecografies"

d'educar els clients. I també, a nivell tècnic, ens hem hagut d'especialitzar i hem hagut d'aconseguir els mitjans per poder fer diagnòstics adients ja que la veterinària es troba en constant evolució. Un exemple d'això és que a Espanya ja existeixen clíniques veterinàries que funcionen amb ressonància magnètica".

Finalment, sobre la professió a la nostra Comunitat Autònoma, el propietari de Blanquerna creu que existeix una bona relació entre els professionals veterinaris. "Conec la situació a altres Comunitats Autònomes i puc assegurar que a Balears la relació entre veterinaris és bastant bona. Gràcies a la feina d'AVEPA ens veim sovint i en línies generals ens duim bé", exposa. Per cloure, Talens xerra sobre la imatge del veterinari a la societat mallorquina: "Una de les coses que més me molestaven fa uns anys era la mala imatge que es percebia de la nostra professió: com a 'curanders'. Crec que és un aspecte que s'ha treballat i ha millorat, però considero que encara queda feina per fer en aquest sentit".







El colectivo de veterinarios jubilados reconoce las trayectorias de Ramon Ramis y Cosme Adrover en su comida navideña

El pasado 12 de diciembre se celebró en el conocido restaurante '4 Vents' de Algaida la entrega de dos placas a nuestros apreciados compañeros Ramon Ramis Boscana y Cosme Adrover Obrador, con motivo del reconocido trabajo que ambos han desarrollado a lo largo de su vida profesional. Estuvieron presentes numerosos compañeros jubilados, que con su presencia realzaron el siempre emotivo acto institucional. El presidente del COVIB, Ramon Garcia, y el vocal de la Junta, Jesús Martínez, nos honraron con su presencia.

Los allí presentes nos felicitamos con motivo de las fiestas navideñas, felicitación que hacemos extensiva al resto de veterinarios jubilados, así como a todos los compañeros que integran nuestro Colegio.

Francesc Solà







Visita al Parlament



El pasado día 22 de noviembre visitamos el Parlament de les Illes Balears, situado entre la calle Conquistador y la calle Palau Reial. Este edificio era la antigua sede del Círculo Mallorquín. Empezó a construirse en el año 1948 y su configuración actual se hizo en 1913. Fueron varias las salas que visitamos, y que a continuación detallamos.

1. Salón de los pasos perdidos: Los cuadros que allí se exponen representan 'L'Entrada del Rei en Jaume el Conqueridor a Medina Mayurca', obra de Ricard Anckermann, y 'La visita de Carles V', de Joan Bauzá. El parquet es original de 1918, Las columnas, de orden jónico, tienen una cenefa de latón que separa la parte inferior de la base del fuste de mármol rojo de Binissalem. Actualmente acoge actos protocolarios que organiza la Cámara.
2. Se nos había olvidado citar el vestíbulo, que es el espacio más luminoso del edificio gracias a la claraboya de vidrio y hierro que lo preside. Destaca también la espectacular barandilla de hierro y latón de la escalera.
3. Salón Montenegro: Las pinturas son de Roberto Montenegro (1919) y reflejan la sociedad mallorquina de principios del siglo XX. Los muebles, de estilo Luis XV, proceden de Filipinas. Es el despacho oficial del presidente del Parlament de les Illes Balears.
4. Salón de cariátides: Las pinturas son de Ricard Anckermann, igual que la decoración del Salón (1882-1884). Las cariátides situadas en los laterales dan nombre a la sala. En sus tiempos, el Círculo Mallorquín celebraba actos sociales con motivo de algunas festividades. Actualmente es el Salón de Plenos del Parlament.
5. Biblioteca: Se conserva tal como se construyó en el año 1913 con estanterías de madera noble. La biblioteca es pública y está especializada en temas jurídicos. Dispone de unos 16.000 volúmenes catalogados.
6. Sala del senado: Es la sala en la que se reúne la Mesa del Parlament.

Desde estas páginas mandamos un cordial saludo a D. Jaume Munar, que nos acompañó, con mucho afecto, por las distintas salas del Parlament.

Francesc Solà
Foto cedida por **Tomeu Anguera**

Tòfol Sastre exposa al Col·legi



Tòfol Sastre (Muro, 31 de gener de 1963) ha realitzat obra gràfica als tallers de la Galeria Línea, a Madrid; al taller 6a, a Palma, i als tallers de Villefranche, a Lió (França). Podem trobar obra seva a la col·lecció 'Testimoni' de la fundació 'La Caixa', a Barcelona; a la col·lecció del Banc d'Espanya, a Madrid; al Museu d'Art Contemporani de Mallorca, a sa Pobla; al Fons d'Art Contemporani del Govern de les Illes Balears; a la col·lecció 'Sa Nostra', i a la col·lecció 'Robert Motherwell', als estats Units, entre d'altres. Ha pres part a les exposicions individuals: 'Aire de signes',a les galeries Marieta Gual de Cala d'Or (1988) i Arteunido, a Barcelona (1989); 'Mur', a la Sala Central de Muro (1989); 'Monòleg', a la Galeria TH, de Lió (França, 1990), la Galeria K'ART de París (1992 i 1997), o a la Capella del Centre Cultural la Misericòrdia, a Palma (2006), entre d'altres. També ha exposat al Centro Atlántico de Arte Moderno, a Las Palmas de Gran Canària (1994, 'Latitud de la mirada') o a la Llotja de Palma (1996, 'Abstraccions. Pintura no figurativa a les Illes Balears), entre moltes altres galeries. A més, Sastre ha pres part en diferents exposicions col·lectives, entre les que destaca 'Rutes Balears', a l'International Monetary Fundation, Washington (1992), i la Galeria TH, de Lió (1993).

Què pot fer un clínic davant un client que no paga?

El veterinario clínico tiene idéntica protección que la que otorga el ordenamiento jurídico a todo profesional, empresario o comerciante, y tiene que buscarla en los tribunales de justicia y en cierta manera y en determinadas circunstancias con la ayuda de su Colegio profesional.

Por el contrario, el cliente del veterinario, como "consumidor" de los servicios veterinarios, goza de una posibilidad que el veterinario no tiene (porque en la relación que mantiene con el cliente, el veterinario no actúa como consumidor sino como empresa): puede acudir a los servicios de defensa de los consumidores, que tiene unos mecanismos ágiles y contundentes.

El veterinario puede reclamar las cantidades que le adeude un cliente acudiendo al amparo de los tribunales de justicia, lo que deberá hacer, en términos generales, con la asistencia jurídica de un abogado y la representación de un procurador. Ello implica, a veces, un coste desproporcionado con respecto a la deuda que se pretende reclamar, es por ello que nos parece interesante explicar aquí que en la nueva Ley de Enjuiciamiento Civil existe un procedimiento judicial muy adecuado para la reclamación de pequeñas cantidades (en todo caso inferiores a 30.000,00 €) por parte de comerciantes y profesionales, denominado proceso monitorio. Se trata de un proceso sencillo en el que la asistencia de abogado y la representación de procurador inicialmente no son precisas.

Para su ejercicio basta rellenar una papeleta o demanda que puede consistir en un impreso o formulario al que deberá unirse la factura por los servicios veterinarios prestados (factura con todos los datos: nombre y domicilio del cliente, nombre del animal, servicio prestado, etc.) y cuyo conocimiento corresponde al juez de Primera Instancia del domicilio del deudor.

Una vez presentada ante el Juzgado la petición inicial, se requerirá al deudor para que, en el plazo de veinte días pague al veterinario o que por escrito se oponga a la reclamación explicando las razones.

Si no paga ni se opone se despachará contra él ejecución como si la factura se tratara de una sentencia judicial y se aplicaran intereses moratorios, y se procederá al embargo, la subasta de bienes, y cuantas otros trámites sean necesarios hasta la liquidación de la deuda.

Si el deudor paga se le hará entrega de justificante de pago y se archivará el proceso.

Si se opone el asunto se resolverá en el juicio que corresponda y en este caso y dependiendo de la cuantía sí podrá ser necesaria la asistencia letrada y la representación de procurador. Se tiene que poner la demanda en el plazo de un mes ya que en caso de que no se interponga se sobreseerán las actuaciones y se condenará en costas al veterinario. Este es, hoy en día, el mecanismo más rápido, económico y cómodo para reclamar deudas de "bajo importe", y que ha desbancado a otros procesos consolidados históricamente.

Como hemos visto este sistema sólo exige la existencia de un documento mercantil (entendemos que en el caso de un veterinario el más adecuado será una factura), no siendo preciso ni presupuestos o aceptaciones expresas de los clientes. Ello no obstante, si el deudor se opusiera a la petición, hemos explicado que se inicia un "verdadero juicio", donde hay que probar lo que se reclama, para tal caso, sin duda es una buena prueba el disponer de presupuestos firmados por el cliente, no obstante, todos sabemos que a veces y en según qué casos, no es fácil obtener la firma de un cliente en un presupuesto por lo que hay que valorar caso por caso.

BUFETE ANTONIO FONT

RESOLUCIÓ


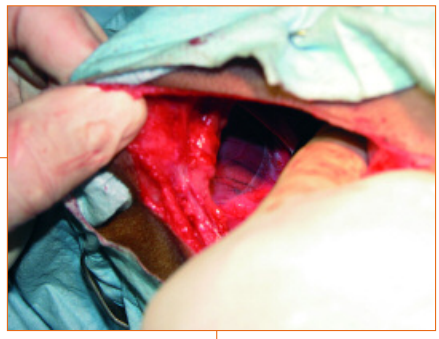
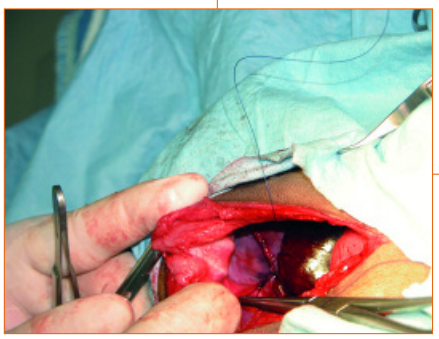


En la radiografía no se aprecia ninguna alteración a nivel gastro-entérico, pero nos llama mucho la atención la presencia de una masa intratorácica, caudal al corazón con signo de silueta positivo. Decidimos realizar una radiografía latero-lateral de tórax y una proyección ventro-dorsal; en ambas observamos la presencia de una masa radiodensa que, además, desplaza levemente el corazón en sentido craneal; en este punto nos planteamos un diagnóstico diferencial de las posibles causas que pueden originar esta imagen radiográfica: lóbulo pulmonar atelectásico, foco neumónico (ya sea de origen infeccioso o debido a aspiración), neoplasia pulmonar o mediastínica, presencia de vísceras abdominales en tórax a causa de una hernia diafragmática.

El hemograma, la bioquímica y los gases sanguíneos se encontraban en los límites normales; además, el perro no presentaba sintomatología respiratoria, y en la radiografía no se aprecia bien la congruencia del diafragma, por lo que la causa más probable es una hernia diafragmática, a pesar de que no exista historia de traumatismo, ni reciente ni pasado.

Se realizó una laparotomía exploratoria, en la que se detectó un defecto de tamaño considerable (unos 8 cm.) en la inserción esternal del diafragma, a través del cual se había desplazado un lóbulo hepático a la cavidad torácica; el lóbulo contactaba con el corazón, pero no había formado ningún tipo de adherencia. La hernia parecía crónica, ya que los bordes del diafragma estaban cerrados, y fue necesario revitalizarlos antes de realizar la sutura. Por ello, y por la ausencia de un traumatismo causante de la hernia, pesamos en la posibilidad de una hernia diafragmática congénita.

Aunque las hernias diafragmáticas congénitas más frecuentes suelen afectar al pericardio (HD peritoneo-pericárdicas), en cachorros también están descritas hernias congénitas sin afectación cardíaca (HD congénitas infantiles), normalmente asociadas con hipoplasia pulmonar, aunque no se ha determinado aún si el defecto diafragmático es la patología primaria o si la hipoplasia fomenta la herniación. En nuestro caso, una vez acabada la resolución quirúrgica, realizamos una radiografía torácica de control, en la que no hallamos ningún tipo de afectación pulmonar. También están descritas, dentro de los problemas congénitos, las HD verdaderas, o eventraciones, que son desgarros diafragmáticos incompletos, es decir, la serosa sobre la superficie diafragmática del diafragma permanece intacta, con lo cual se impide el contacto directo entre los sacos pleural y pericárdico. Es típico del Teckel, y este defecto hace que el diafragma sea más friable y pueda romperse con facilidad, sin la necesidad de un traumatismo importante.

Esther Riera, **José Marín**, **Mireia Mayol**.
Hospital Veterinari Calandrí

nota

A.M.A. agrupación mutual aseguradora
LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS

LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS A.M.A. AGRUPACIÓN MUTUAL ASEGURADORA

Informa a sus mutualistas:

Que como consecuencia del atentado terrorista cometido en la terminal 4 del aeropuerto de MADRID-BARAJAS, se han producido grandes daños en vehículos asegurados en nuestra mutua, y aún estando excluidos de las pólizas este tipo de siniestros, ya que le corresponde asumirlos al consorcio de compensación de seguros, el consejo de administración de A.M.A. ha tomado la decisión de adelantar el coste de las reparaciones o indemnizaciones que correspondan a los vehículos asegurados a "todo riesgo" y, ayudar y tramitar las reclamaciones oportunas ante los correspondientes organismos oficiales para todos los vehículos asegurados en la modalidad de "terceros".

Para cualquier información pueden contactar con el teléfono 902 303 010 y en nuestra página web: WWW.AMASEGUROS.COM

ibab

Institut de Biologia Animal de Balears S.A.

MALLORCA:

C/ Esperanto, 8
07198 - Son Ferriol
971426172

C/ Vazquez Mella, 7
07630 - Campos
971652662

C/ Estació, 4
07510 - Sineu
971521080

MENORCA:

C/ Bijuters, 36 - Parcel·la 11
07760 - Ciutadella
971384745

EIVISSA:

Av. D'Espanya, 49 - Tercera Planta
07800 - Eivissa
971195568









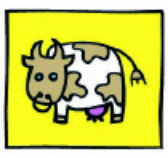







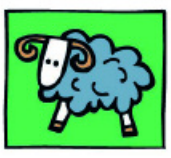



Et preocupa que els tipus d'interès pugin?

HIPOTECA QUOTA BLINDADA

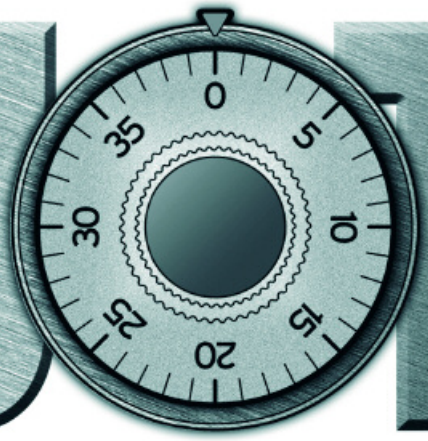

Gaudeix d'un interès variable pagant sempre **la mateixa quota**

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS

Amb el coneixement de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació. Govern de les Illes Balears. 11/05/06.